

Víctor Terradellas: «Rússia? Si vols ser un estat has de parlar amb tothom»

L'exdirigent de Convergència, vinculat amb causes judicials relacionades amb el procés i l'anomenada trama russa, insisteix que l'independentisme ha de ser "cívic, pacífic i democràtic, però no estúpid"

Víctor Terradellas sortint aquest dimecres de la Ciutat de la Justícia | ACN

L'empresari i activista **Víctor Terradellas** (Reus, 1962) apareix en diverses causes judicials relacionades amb el procés i l'anomenada **trama russa**. Excap de relacions internacionals de **Convergència**, en els moments més intensos del procés, sense cap responsabilitat institucional, va actuar com a enllaç per organitzar trobades entre l'aleshores president, **Carles Puigdemont**, i suposats **emissaris russos**, interessats en les possibilitats d'èxit d'una República catalana independent. Aquesta setmana ha declarat davant del jutge, que l'investiga per un presumpte desviament de fons públics a través de la **Diputació de Barcelona** a entitats afins a CDC. Terradellas ho nega.

En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, defensa que Catalunya, si vol ser un estat, ha d'estar **disposada a parlar amb tothom**, també amb Rússia. "Si ens interessa parlar amb algú, com fan la resta d'estats del món, nosaltres també ho podem fer", remarca. Explica com van anar aquelles reunions els dies previs a la declaració d'independència, en què es va arribar a plantejar una videotrucada amb **Vladímir Putin**. "El 2017 tothom parlava amb Putin i hi feia tractes", recorda. I assenyala que el procés català ha de ser "cívic, pacífic i democràtic, però no estúpid".

- Aquesta setmana ha declarat davant del jutge pel cas de presumpte desviament de fons de la Diputació a entitats afins a Convergència i sobre els contactes de l'entorn del Kremlin amb l'expresident Puigdemont just abans de la declaració d'independència. Com va anar?

- El jutge va preguntar sobretot per la qüestió russa i una mica sobre les subvencions. Jo d'això no en sé massa, perquè ja feia molts anys que me n'havia desvinculat.

- Va parlar de dues reunions amb Puigdemont. Vostè va fer d'enllaç?

- Moltes vegades, durant molts anys que jo he estat en aquest món, hem anat a buscar moltes persones per poder-hi parlar i explicar allò que volem. En altres casos, et truquen per interessar-se i per parlar de qualsevol altre tema, ja no amb mi sinó amb qui pertoca. Hi va haver dues reunions els dies abans de la declaració d'independència del 27 d'octubre de 2017.

- Com es van posar en contacte? Es van presentar com a emissaris del govern rus?

- A mi em va trucar un molt bon amic, que em va dir que unes persones s'havien posat en contacte amb ell i que semblaven molt interessants. Com crec que s'ha de fer quan algú vol parlar amb tothom vam obrir la porta per a aquesta possibilitat en aquell moment perquè les parts poguessin parlar.

- Com va reaccionar Puigdemont?

- Com qualsevol persona quan algú vol parlar. Quan vols parlar, negociar o dialogar, la voluntat sempre ha de ser d'obertura per les dues parts. Li vam plantejar que aquesta gent tenia alguna cosa interessant a dir, i Puigdemont ho va tirar endavant i va parlar amb ells.

- Els va donar credibilitat?

- En algunes coses hi ha cert escepticisme i el president no els dona la credibilitat que potser mereixien, i en d'altres potser es podia seguir negociant. A tres o quatre dies de la proclamació de la independència, tampoc podies parlar de gaire coses perquè tot era en base a una declaració que s'havia de fer i veure en què es traduïa després. El que es podia parlar no era per aquells dies, sinó que era per després de la declaració d'independència.

"Es va oferir una videotrucada amb Putin"

- Diu que en algunes coses hi havia cert escepticisme i, en d'altres, es podia continuar parlant. A què es refereix?

- Parlo en termes genèrics.

- Concretament, doncs. Es va plantejar finançar la República catalana amb criptomonedes?

- Es va plantejar que, si reeixia la República catalana, hi hagués la possibilitat de parlar sobre una legislació que pogués derivar en qüestions relacionades amb cap a on semblava que anava el nou ordre, i una de les qüestions econòmiques i financeres en aquest sentit podia ser la criptomoneda.

- Es va oferir una videotrucada amb Vladímir Putin?

- Es va oferir, però quan es va veure que el projecte de la independència estava tan verd va quedar molt en segon terme. Aquesta gent en un moment determinat va veure que això no anava en lloc.

- Hi va participar Elsa Artadi, en aquestes reunions?

- Sí, també hi era.

- Vist amb perspectiva, hi va haver possibilitats reals de rebre suport de Rússia a una Catalunya independent?

- És molt difícil de dir. L'any 2012, quan va començar el procés d'independència, jo mateix i el secretari general de Convergència [aleshores Oriol Pujol] vam visitar Shimon Peres [aleshores primer ministre d'Israel]. No podem dir si ens garantien un suport. La base de la independència és el mateix poble que vol la independència, i a partir d'aquí i del que es mogui hi poden haver certes complicitats. Ningú et diu "si fas això, et donaré suport". Calen moltes converses. A partir d'aquí, que et donin suport a una possible independència és molt complicat.

- A partir del seu telèfon s'han impulsat altres causes sobre la independència, com ara el cas Volhov. Hi havia a disposició 10.000 soldats russos?

- Això són propostes o converses que es van tenir en algun moment. Aquest cas concret, algú va enregistrar unes reunions i li asseguro que no vaig ser jo, que amb prou feines sé com funciona un mòbil. Forma part d'una conversa amb David Madí i Xavier Vendrell que no anava d'això. Jo els explicava què havien dit aquesta gent per posar-los en context de qui eren. La raó de les reunions era una altra, no era política.

"Per a Catalunya i el nostre context, les relacions amb el Vaticà són molt importants"

- Algunes informacions recents apunten a contactes de l'entorn de Puigdemont amb la intel·ligència russa. Li consten? Hi va tenir algun paper?

- Voldria posar en context com van sorgint els fets. Una cosa són els possibles contactes que hi va haver el 2017 i altra cosa és el 2022. El 2017 tothom parlava amb el president Putin, tothom deia que era un gran home, hi negociava i hi feia acords. El context en què ens movíem aleshores no era l'actual. Ara bé, els estats parlen sempre entre ells, i un estat pot parlar amb qui vulgui. Al cap i a la fi, està parlant, res més. Després podem definir si ens agrada més o menys, però la nostra feina, quan tu vols esdevenir un estat, es parlar amb tothom. Sigui del color que sigui. Tothom sap que l'Aràbia Saudita parla i fa negocis amb tothom, també amb l'estat espanyol i la resta d'estats occidentals. Els interessos i els contextos són plurals, i de la mateixa manera que pels estats-nació actuals tots són importants i tots són plausibles, per a nosaltres també.

- Aquesta perspectiva realista de les relacions internacionals era compartida per Puigdemont i el Departament d'Exteriors el 2017?

- Per a mi, això és indiferent, perquè jo no tenia cap encàrrec ni depenia de cap administració o organització. Ho feia perquè creia que s'havia de fer, perquè m'ho creia. Això no vol dir que l'administració s'ho cregués o cregués que s'havia de fer. Li posaré un exemple: en un moment determinat, l'any 2011-2012, quan em posen de secretari d'afers exteriors de Convergència, vaig definir el que creia que s'havia de fer (després no es va seguir) i deia que el Vaticà és molt important. Per a un estat occidental amb tradició apostòlica, catòlica i romana molt forta, el Vaticà és

molt important. I com és que, si jo dic que és tan important, el vicepresident del meu govern [Oriol Junqueras], que es defineix com a vaticanista, no fa cap gestió? Doncs no ho sé, jo li puc dir que és important tenir aquesta relació amb l'estat del Vaticà, no només per a nosaltres, sinó pel context en què ens volem moure.

En el cas de Croàcia, quasi l'endemà de la independència van ser reconeguts per Alemanya i pel Vaticà. És cert que nosaltres no tenim un cardenal com Stepinac, però som el que som i el Vaticà és un estat important amb qui cal tenir unes relacions fluïdes. I per què no s'ha fet res? No ho sé, ni m'hi he de posar. Ara bé, si algú del Vaticà m'hagués dit de parlar amb el president Puigdemont, hauria fet el mateix que he fet en el cas de les reunions que comentàvem.

"La nostra premissa és fer un procés cívic, pacífic i democràtic, però no estúpid"

- Catalunya només ha de parlar amb països de la Unió Europea i estats democràtics?

- Li repetiré una frase de Josep Borrell, que segur que no coincideix amb mi: la Unió Europea ha pagat 35.000 milions d'euros a Rússia i 1.000 milions a Ucraïna. Els interessos són molt grans, les perspectives són interessades, i nosaltres hem de jugar amb això si volem ser alguna cosa. Si volem tenir una veu pròpia al món, hem de ser conscients que en cada moment determinat haurem de prendre unes decisions, que han d'estar per sobre de moltes coses, sempre intentant fer el millor. Els estats, si han de parlar amb aquest, hi parlen, i si han de parlar amb aquell, hi parlen, encara que no respectin els drets humans. Jo soc un defensor dels drets humans, he treballat en cooperació, en ajuda humanitària, l'any 1991 defensava els drets col·lectius dels pobles, però sé que en un moment determinat un estat ha de fer coses que no li agraden.

- Com mantenir relacions amb estats que no són democràtics o que no respecten els drets humans?

- Els estats parlen amb l'Aràbia Saudita? Amb Qatar? Clar que no agrada, però hi parlen. La gent pregunta perquè l'estat espanyol parla amb aquests estats? O per què continua negociant amb Rússia? Oi que no? Doncs per què ens ho pregunten a nosaltres? L'independentisme ha de començar a preguntar-se què ens interessa a nosaltres, sempre intentant no fer mal a ningú. La nostra premissa és fer un procés cívic, pacífic i democràtic, però no estúpid. Si ens interessa parlar amb algú, igual que ho fan la resta d'estats del món, nosaltres també ho podem fer.

"Si ens interessa parlar amb algú, com fan la resta d'estats del món, nosaltres també ho podem fer"

- Hi ha hagut un punt d'hipocresia, en el cas de Rússia?

- En el cas de Rússia, i en el de l'Aràbia Saudita, Qatar, Kuwait, Iran, Iraq... Hem d'analitzar per què s'arriba a aquesta situació. Nosaltres hem d'intentar cercar el millor de nosaltres, però per guanyar certes partides hauràs d'adoptar tàctiques adients per arribar on vols arribar.

- Canviant de tema. Se l'investiga pels suposats desviaments de fons des de la Diputació de Barcelona a entitats properes a Convergència. Ha existit aquest desviament de fons?

- No, n'estic convençut. Jo ja no participava en les decisions, perquè era secretari d'exterior de Convergència, però estic segur que els projectes es van fer correctament.

"Els polítics no van complir i ara estem en un moment molt complex"

- Creu que l'acord entre Laura Borràs i Jordi Turull facilitarà l'estabilització de Junts?

- [Riu.] Aquesta pregunta és més difícil que tota la resta. La política ha de canviar molt i s'està encaminant cap a una nova manera de fer política. Hem de passar dels professionals de la política, gent que no es mulla mai i no decideix res per mantenir el seu lloc, i tornar al polític vocacional. La classe política diu que necessita la gent al seu costat. És al revés: és el polític qui ha d'estar al costat de la gent. La política està canviant i les formes han de canviar. El polític s'ha de guiar pels principis d'honestedat, sinceritat i complir les promeses, sense enganyar els ciutadans.

- L'acord a Junts, doncs, va en aquest sentit?

- Ja ho veurem, no ho sé. Com a ciutadà, em costa de creure, però no nego que ho intentin.

Sobre les primàries de Junts a Reus: "Un projecte ve d'una antiga classe política; jo penso que cal una opció nova"

- Servirà per recuperar el camí de la unilateralitat?

- Si no ho han fet quan tenien la gent al seu costat... Segurament, l'independentisme continuarà governant i barallant-se, però no crec que siguin capaços de construir el que els exigeix la societat catalana. Els polítics no van complir i ara estem en un moment molt complex. La gent no deixa de ser independentista i penso que la classe política no es creu que puguem arribar a ser independents.

- Es va presentar a les primàries de Junts per a l'alcaldia de Reus contra Teresa Pallarès. Hi ha qui diu que s'han produït irregularitats en el procés, però en tot cas ara s'estan repetint les primàries. Com està la situació?

- Al joc de la "botifarra" hi ha una cosa que es diu "renuncio" per quan t'enganxen amb una trampeta. Pots haver guanyat la mà però com que t'engampen, et retires. En el cas de les primàries de Junts a Reus, m'han dit que hi ha hagut un error, i jo m'ho crec. M'és indiferent. Jo sé què hauria fet si m'haguessin enxampat amb un "renuncio", però a mi m'interessa confrontar projectes. Això enriqueix el partit, enforteix el canvi de la política i el rumb que ha de prendre el país. Els polítics han de ser exemple positiu de cap a on volem anar. Potser hi ha hagut algun "renuncio", però m'interessa confrontar projectes. Un projecte ve d'una antiga classe política i jo penso que ha de deixar pas a noves maneres de fer, que intenti a veure sortir de l'atzucac.

Cal una opció nova, no acumular càrrecs i entendre que els projectes són temporals. Jo vaig cap a

aquí. Veurem si Junts està preparat per a aquesta manera de fer política. Jo entenia que el president Puigdemont tenia aquest horitzó; veurem si els qui els succeeixen volen anar cap a aquí o tenen maneres de fer política antigues.